ЦЕНА ЈЕ „БРАНИКУ“:
на годину: . . ф. 12 или 30 дин.
на по године: . ф. 6 или 15 дин.
на четврт године: ф. 3 или $7^1/_2$ дин.

Поједини бројеви стају 10 нов.

ОГЛАСИ
рачунају се 6 нов. од реда ситних слова
За жиг се плаћа сваки пут 30 нов.

БРАНИК

ОРГАН СРПСКЕ НАРОДНЕ СЛОБОДОУМНЕ СТРАНКЕ.

„БРАНИК“ ИЗЛАЗИ
на целом табаку
уторником, четвртком и суботом

Претплата и огласи шаљу се на администрацију, а рукописи уредништву „Браника“ у Нови Сад.

Уредништво и администрација „Браника“ налази се у кући г. А. Пајевића, у Дунавској улици.

Рукописи се не враћају.

Број 151. У Новом Саду, у четвртак 28. децембра 1895. (9. јануара. 1896.) Год. XI.

Позив на претплату.

Крајем ове године навршује ево „Браник“, у име божије, још једну годину свога опстанка, а с почетка нове године наступа и нова претплата.

Програму, који је он истакао при ступању своме у свет, остао је веран и доследан, и тој доследности и истрајности има да захвали онај добар одзив, који је за ово време нашао у српскоме свету. Ова година, која ће за неколико дана довршити свој ток, за нас је важна, јер се ове године навршило равно десет година, како је покренут „Браник“.

Дружина око „Браника“ није жалила ни моралних ни материјалних жртава, да подигне „Браник“ на висину српског новинарства. Њени труди уродили су и лепим плодом. А ако одзив српске публике буде бољи, онда ће се моћи још више урадити на усавршењу листа. „Браник“ подмирује једну народну потребу, па ће и у будуће служити народним интересима. Дружина око „Браника“ не тражи ништа за себе, што ће сву снагу употребити на ширење и подизање листа. С тога отварамо нову претплату за идућу годину на овај лист, и позивамо и умољавамо српску читалачку публику, да се што обилатије одазове и овај независни политички лист српски у његовим племенитим тежњама и његовом родољубивом послу што већма потпомогне.

У тој цели нека је српској публици „Браник“ препоручен!

Цена „Бранчку“ остаје стара. „Браник“ кошта:

На годину . . . 12 фор. или 30 дин.
На по године . . 6 фор. или 15 дин.
На четврт године 3 фор. или $7^1/_2$ дин.

А може се претплатити и месечно Месечно стаје „Браник“ 1 фор или $2^1/_2$ дин.

Претплата се шаље поштанском упутницом на Администрацију „Браника“.

У Н. Саду, 19. (31.) децембра 1895. г.

Издаватељство и уредништво „Браника“.

ЕНГЛЕСКА И ТРАНСВАЛ.

Има већ неколико дана, како је пажња целе Европе управљена на једну малу републику у Јужној Африци, — Трансвал, коју су населили поглавито Холандези. Чета пустоловних Енглеза, које је заслепила жеђ за златом на пољима боерске републике, против сваког права рупи у Трансвал под предвођењем свог такође пустоловног вође Џемсона и пође управо да нападне на главни град боерске републике Јоханесбург. Али енергични председник републике трансвалске, *Кригер*, знао је, шта се спрема, те је у брзо скупио нешто војске, која је разбила Енглезе и заробила Џемсона, за кога се од то доба проносили гласови, да је обешен, а по другој једној вести да је спаљен.

Овај сукоб изазвала је непосредно једна енглеска трговачка компанија у Јужној Африци, — Chartered-Company. Од како се пре десет година нашли у Трансвалу богати златни рудници, од то доба та компанија и други лакоми Енглези нису имали мира, већ су тражили начина, како би се докопали тих богатих рудника. Подмићивали су боерске заступнике у парламенту јоханесбуршком, да иду Енглезима на руку и неке су и уловили у својој мрежу. Ови, усељени Енглези и странци почели су радити да оборе садањи поредак у Трансвалу, али је влада републичина употребила оштре мере против тих немирних усељеника. Ови, подбадани из главног града енглеских јужно-афричких поседа, Кептауна, устану на оружје, а у помоћ им пође Џемсон са својим пустоловима из трговачке компаније. Тако су хтели Енглези да заварају траг, да се не би могло казати, е баш званична Енглеска ради о глави Трансвалу.

Док још није стигла вест, да је Џемсон потучен, енглеско јавно мњење је листом било уз нападаче и у писању енглеских листова могла се отворено или између редова читати претња да ће свако, који се буде умешао у ову ствар, имати с Великом Британијом посла. Влада у Лондону се истина држала резервисано, шта више министар за насеобине, *Чамберлен*, наложио је гувернеру кепландском, да одмах позове натраг Џемсона, али то беше доцкан: дотле су Трансвалци већ свршили посао с Џемсоном.

Но најинтересантнији је моменат у читавој овој ствари држање Немачке и њенога цара. Немачка је штампа одлучно устала против насртљивих Енглеза, а кад је стигла вест о поразу Џемсонову, цар Вељем је телеграфисао председнику трансвалске републике *Кригеру* и честитао му, што је без туђе помоћи сузбио нападаје оних, што руше мир, и што је повратио ред. Те речи цара немачког управо су фрапирале лондонске кругове, јер се таком колачу нису падали, а најмање из Берлина. Тон у писању енглеских листова одмах се променио, постао је далеко миљубивији од оног, којим су писали у почетку овог сукоба. Сад је да богме свему крив Џемсон, што је својим пренагљеним поступком изазвао сукоб Велика Британија је дакле претрпела потпун пораз у сукобу са маленом боерском републиком.

У најновије доба Енглеска је јако несретна са својом колонијалном политиком. За кратко време она је претрпела четири осетна дипломатска пораза: у кинеско-јапанском рату, у јерменском питању, у сукобу са северно-америчком Унијом због Венецуеле и сад са трансвалском републиком. Те учестане неуспехе има Енглеска да захвали само пренагљености своје дипломације. За сада је Вел. Британија због те дипломатске преухитрености изгубила доста од свог угледа, али у будуће може да је то стане и материјалних губитака, које Енглези нај јаче жале. Та иначе хладни Енглези и не би се овако затрчавали, да није у питању проширење вел. британских поседа.

Горко искуство, које је Енглеска стекла у последње време, ваљда ће научити опрезности енглеске политичаре; ваљда ће их излечити од уображења, да је Енглеска позвана на то, да у сваком питању она почиње и води главну реч. После оваких неуспеха надати се, да ће лакоми Албијон престати већ грамзити за туђим земљама, јер лако се може догодити, да двапут толико изгуби, колико је мислио добити. Ни у сукобу с Трансвалом није Енглезе руководила никаква виша политичка цел, већ пука грамзивост за *златом*, које Енглези више цене од свега на свету.

△.

Нови Сад, 28. децембра 1895.

— **Избор посланика у белоцркванском срезу**. Наименовањем Е. Палфије за вршачког вел. жупана остао је, као што јависмо, белоцрквански посланички мандат за угарски сабор упражњен. Будимпештански „либерали“ наметнули су белоцркванском срезу као свог званичног кандидата будимпештанског адвоката Имру *Сивака*, који је са шајкашким послаником Заком онако „много урадио“ за шајкашке ритове. Сивак је ових дана пред врло мало слушалаца држао у Белој Цркви свој програмски говор обећавајући куле и градове. Но белоцрквански Немци, самостални владиновци, неће ни да знају за Сивака, већ истичу као свога кандидата судију при тамошњем кр. судбеном столу Николу пл. *Пешу*.

Србе из белоцркванског среза још једном упозоравамо на закључак народносног конгреса и опомињемо их, да под садањим приликама никако не учествују у избору.

Политички преглед.

— Поводом **забране извоза свиња из Србије** више руских листова а нарочито „Новости“, оштро пребацују аустро-угарској влади што је издала таку забрану. „Новости“ пишу: „Ако се та забрана не повуче натраг, Аустро-Угарска може бити спремна на то, *да ће Русија протестовати*. Русија, која је позвана да брани интересе држава на Балканском Полуострву, не може допустити, да монархија гони државу, са чијим становницима је руски народ у племенском и верском сродству. *У Будимпешти се врло варају, ако мисле, да ће Русија скрштених руку гледати повреду права и интереса Србије*. Има извесних граница, које је опасно прекорачити, а Аустро-Угарска је већ врло близу дошла тој опасној тачци. У интересу мира желети би било дакле, да у Будим Пешти престану гонити невину Србију репресалијама“.

— **Бугарска.** Бугарски министар председник *Стоилов* саопштио је у тајној седници собрања од 25. пр. м., да принц Фердинанд мора путовати у иноземство; зашто путује и камо, није споменуо министар-председник. Пошто се 9. јануара на ново састаје собрање, то ће принц Фердинанд дотле опет стићи у Софију.

Новости из места и из народа.

Нови Сад, 27. децембра 1895.

— **Служба на Божић**. *У св. саборној цркви* била је *први дан* Божића архијерејска служба. Чинодејствовао је високопреосвећени епископ Герман *Опачић* уз асистенцију г.г. проте Милана *Ђирића*, пароха Боже *Поповића*, јеромонаха Михајла *Миловановића* и ђакона В. *Миросављевића*. На кору су појали ученици овдашње срп. вел. гимназије. — *Други дан* Божића служио је високопреосвећени г. епископ у *св. алмашкој цркви* а уз асистенцију почасног протојереја и пароха Павла *Балше*, почасног протојереја Јована *Јеремића*, пароха Боже *Поповића*, јеромонаха Михајла *Миловановића* и ђакона В. *Миросављевића*. Појали су пак ученици срп. вел. гимназије. — Читаоничко пев. друштво појало је на литургији први дан Божића у св. успенској цркви.

— **Парастос Мишин Димитријевићу**. На Туцин-дан давала је госпођа Ана удова *Димитријевићка* у св. саборној цркви шестогодишњи парастос свом покојном непрежаленом супругу а нашем незаборављеном пријатељу *Мишин Димитријевићу*. На парастосу је било доста света, а особито овдашње интелигенције и омладине. После парастоса ишло се на гроб Мишин, где се одржали обични обреди а родбина и пријатељи помолили се Богу за покој душе покојног Мише.

— **Српска основна школа у босанској Крупи и тамошњи Срби родољуби**. Познато је нашој читалачкој публици, како Венијамен Калај све оно што се српским назива у Босни спречава, па и саме српске школе, које су и сами Турци некада потпомагали, уништава, али је и то знано, да се Срби Босанци овом насиљу Калајевом свим силама својим одупиру и подносе све материјалне жртве само да школе своје одрже. Такав један доказ српског родољубља у Босни у маленом местанцету босанске крајине, у Крупи, вредно је за вечита времена забележити, да га се и праунуци њихови с благодарношћу сећају. Калај је био употребио сва могућа средства, да српску вероисповедну школу у Крупи затвори, па је прво поред ове српске вероисповедне школе, подигао у истом месту и комуналну школу са Србином учитељем не би ли Српчад на овај препредени начин у комуналну школу намамио, а срп. вероиспов. школу затим затворио. Но Срби своју децу у комуналну школу не хтедоше давати. Кад му план није пошао за руком, Калај онда рече, да српска школа не одговара здравственим прописима, и да ће је затворити, ако се не учини све што је потребно. Тамошњи Срби пролетос саградише по жељи Калајевој нову зграду за школу и баш кад је хтедоше свечано отворити, стиже од Калаја из Сарајева ферман, да се ова школа не еме отворити, јер нема за њу фонда. Он би био заиста ову школу, као што је наумио, и затворио, али српска свест, родољубље и пожртвовање Срба Крупљана изведе оно, што Калај ни у сну сневати није могао — основаше толики школски фонд, да га је мало наћи у читавој Босни и Херцеговини. Школски фонд износи 53.000 фор., које у готовом а које у непокретностима. Ето на овај начин осујетише Срби Крупљани злу намеру Калајеву, а себи за вечита времена у српском народу спомен саградише. Да је школски фонд могао до ове своте нарастити највећт је заслуга крупљанског трговца и прегаоца *Марка Добројевића*, који се за ову племениту ствар не само својски заузео него је истом и своје две двокате куће са намештајем, ледењачу и три куће кмећа, у вредности од 40.000 ф., а осим тога и 2000 ф. у готовом новцу поклонио. Осталих 13.000 ф. дароваше школском фонду следећи крупљани. По 2000 фор: Никола *Јовановић*, Раде *Стефановић* и Ристо *Стефановић*; по 600 фор: браћа *Зелковић*, Јово А. *Николић*, Михајло *Станивуковић* и Илија *Предојевић*; по 500 фор: браћа *Вајагић*; по 400 фор: Лазар *Тешановић*, Мите *Тешановић* и Нико *Секулић*; по 300 фор: Ђорђе *Станивуковић* и Драгић *Јовановић*; по 200 фор: Лаза *Марјановић* и Шпиро *Тодоровић*; по 150 фор: Дако *Недимовић* и Лазар Рашевић и по 100 фор: Јово *Ђулибрк* и Јово *Беронја*.

— † **Петар Слепчевић**. Из *Карловца* нам телеграфишу, да је тамо ономад преминуо велепоседник Пера *Слепчевић*. Пок. Слепчевић био је уважена личност, а био је двапут посланик на нашем нар. црквеном сабору, па онда на земаљском сабору у Загребу и на угарском сабору. Лака му црна земља!

— **Унапређење и наименовање у ц. и кр. војсци.** Одлуком Његовог Величанства цара и краља наименовани су за **поручике у резерви**:

У *инфантерији* ови Срби кадети (официрски заменици): Душан *Драгојлов* 29, Александар *Лукинац* 49, Никола *Брашован* 82, Константин *Пеша* 2, Драгутин *Рогуља* 68, Јован *Томашић* 86, Антеније *Ковачић* 53, Милан пл. *Рогулић* 70, Тодор *Георгијевић* 78, Емил *Север* 70, Теодор *Пребег* 27.

У *ловачкој трупи* ови: Владимир *Ривички* у 19. ловачком батаљону, Јанко *Перић* у 31. лов батаљону.

У *коњици*: Емил пл. *Гајаковић* у 8. хусарском пуку, Озрен *Леовић* у 12. хус. пуку и Драгутин *Марковић* у 5. уланском пуку.

За **резервне кадете официрске заменике** ови резервни подофицири:

У *инфантерији:* Јован *Гвоздаревић* 1. Корнелије *Кондороши* 46, Жарко *Трифковић* 70, Др. Бранислав *Станојевић* 70, Светислав *Новак* 70, Душан *Вукелић* 43, Иван *Касумовић* 79, Стеван *Павловић* 61, Ђорђе *Стојаревић* 1, Петар *Павловић* 47, Славољуб *Драгић* 96.

У *ловачкој трупи:* Душан *Мирковић* и Александар *Симоновић* у 1. тиролском лов. пуку.

У *коњици:* Барон Владимир *Рајачић* у 12. уланском пуку.

За **резервне кадете** ови резервни подофицири:

У *инфантерији:* Лука *Заниновић* 22, Данило *Николић* 1. Миливој *Шева* 69, Никола *Сучевић* 2, Владимир *Милушиновић* 70, Миливој *Васић* 43, Љубослав *Радић* 102, Душан *Скочић* 41, Ђорђе *Николић* 70, Гавра *Ковачевић* 53, Радивој *Крајачић* 96, Душан *Каравић* 22, Ђорђе *Ђурић* 4, Гавра *Луковић* 25, Јован *Пецић* 53, Владимир *Неферовић* 53, Милан *Петровић* 83, Стеван *Јанковић* 71, Партеније *Поповић* 33, Ранко *Славнић* 72.

У *коњици*: Марко *Георгијевић* у 3. хус. пуку, Андрија *Јалић* у 4. драгунском пуку, Александар *Ђуришић* у 5. уланском пуку.

У *артилерији*: Ђорђе *Ђурчин* у 3. корско-

артилеријском пуку, Гавра *Лазаревић* у 6. тврђ-арт. пуку.

У *тренској трупи*: Ђорђе пл. *Новић* у 2. тренском пуку.

Ваља нам опазити, да од једногодишњих своју̂ењаца, који су служили и положили испит за рез. официра у год. 1894.—96., ни један није наименован за резервног официра. Ове године су постали резервним поручницима само они, који су служили год. 1893—94.

— **Исправак**. У првом чланку божићног броја нашег листа поткрала се на првој страни у другом ступцу штампарска погреш а Тамо стоји: „На пролеће ће се истом навршити двадесет и пет година, како је одржан знаменити Благовештенски сабор . Место тога треба да стоји: „На пролеће ће се истом навршити *тридесет и пет* година, како је одржан знаменити Благовештенски сабор.“

Новости са стране.

— † **Др. Михо Клајић**. У петак 22. дец. 1895. (3. јан. 1896.) умрло је у Задру вођа хрватске народне странке у Далмацији посланик на далм сабору и царевинском већу *др. Миховило Клајић*. Смрт га је задесила баш сада, када је поверењем Његовог Величанства именован за председника далматинског сабора. С Клајићем је нестало с политичког поља човека, који је својим 30-годишњим радом политичким јако задужио хрватски народ. Са пок. доп Михом Павлиновићем стајао је на челу хрв. народној странци у Далмацији. Клајић се родио у Дубровнику 18. авг. 1829. год. Науке је учио у свом родном месту у Ливорну и у Падови, где год. 1853. постане доктором у математици и физици. Год. 1855. постао је професором на задарској гимназији, а 1861. год. буде Клајић изабран у далматински сабор, у коме је с Павлиновићем био у одлучној опозицији против талијанашке странке У бечко царевинско веће изабран је 1873 године, где се придружио конзервативној странци. Од 1870. год. редовно је био члан делегације У парламенту је Клајић врло ретко говорио, те му се рад ограничавао поглавито на одборе и министарска звања. Кардинална тачка Клајићева програма било је сједињење Далмације с Хрватском и Славонијом, али је касније дошао до убеђења, да то не иде тако лако, те је препоручивао, да се то питање не истиче на дневни ред. Клајић је све до своје смрти био врло агилан политичар и од њега се Хрвати још многом надали. Али изненадна болест (отровао је себи крв непажљивим сечењем жуља) прекиде заиста радом богат живот дра Клајића. Према Србима био је с почетка доста предусретљив, али касније је и он подлегао оној хрватској струји, која неће да зна за Србе, те тако није имао храбрости, да изведе своје првашње намере о сложном и братском раду са Србима.

— **Сирома милионар**. Трагична судба младог Лебодиа испунила је ступце тако рећи свију француских листова, а држимо, да треба и ми наше читаоце о томе бар у кратко да обавестимо. Макс *Лебоди* је наследио од свога пок. оца, који се бавио са рафинеријом шећера до 30 милиона франака и како је био млад, а поред тога богат, то се не хте одати нити на какву науку, нити је и забрао какво часно занимање, него је у друштву најраскалашнијих женскиња париских трошио новац, време, па и своје скупоцено здравље. Осим тога терао је и разне шпортове, који су га такође много новаца стали. Када му је мати видела у какво јој се друштво син помешао и да ће, ако тако и даље устера, не само грдан свој иметак страћити него и пре времена умрети, купи једну јахту за 600.000 франака, са којом је требао предузети пут око земље, не би ли на тај начин, на своја уживања заборавио, али јој се син не хтеде на пут крећати Кад јој овај план није испао за руком, она га стави под туторство, али он изради код суда, да се туторство, које је над њим изречено, укине, па и даље почне терати разврати живот, који га је знатног дела наслеђеног иметка стао. Пре годину дана уврсте га у војнике, ма да је тврдио да је болестан и да пати од суве болести, која ће га, ако остане у војаштву, за цело у гроб отерати. Пошто се ни један лечник није усудио да му изда сведоџбу, да је заиста болестан, то мораде наступити војничку дужност и од то доба почне озбиљније побољевати, те су га морали по разним болницама лечити. Једном приликом се мало оправио, измолио је од ратног министра на неко време допуст, и одмах је почео терати разне шпортове. То је дало повода радикалним француским листовима, да нападну ратног министра, подваљујући му, као да је он уз велико мито дао Лебоди-у, коме ништа не фали, допуст, да може и на даље своје шпортове терати. Ратни министар и војничке власти, и ако су тврдо убеђене биле, да је Лебоди заиста болестан и за војничку службу неспособан, застрашени од француског јавног мњења, поново га стрпаше у војнике, где се опет озбиљно поболе тако, да су га морали у болницу отпремити. Из болнице је преболан захтевао, да га војнички лекари прегледе и да му о боњи његовој издаду сведоџбу, али све бадава, ни један се војнички лекар не смеде његовој жељи одазвати, ма да је сваки знао, да је Лебодие заиста болестан и да неће преболети, ако и надаље у војсци остане. Да се Лебоди није претварао да је болестан, то је доказано лицем на римокатолички бадњи дан, када је младог француског милионара Макса Лебодиа смрт војничке дужности разрешила.

НОВИЈЕ.

БЕЧ, 26. децембра. Преговори о обнови поравнања између Аустрије и Угарске теку без сметње. Угарски министар финансија Владислав *Лукач* и аустријски др. *Билински* споразумели су се у питању банке и валуте. Угарски министри се вечерас враћају у Будимпешту.

ЛОНДОН, 26. децембра. Раздражење међу овдашњим становништвом због трансвалског питања било је веома велико. Светина је навалила на немачке и холандеске трговине и полупала све излоге. У пристаништу су злостављени немачки и холандески морнари. — За време јучерање представе у „Gaiety Theatre“ један глумац дода у својој улози ове речи: „Ви се тако волите мешати у туђе послове као и немачки цар“. Публика је бурно одобравала ту противнемачку манифестацију. И на другим местима у Лондону било је демонстрација против цара Виљема II.

ТЕЛЕГРАМИ
уредништву „Бранника.“

БУДИМПЕШТА 27. децембра. Како се отвори сабор, гроф Апоњи ће протумачити своје назоре, како би се могло известити примирје странака за време миленијумске светковине.

БЕЧ, 27 децембра Министар спољних послова гроф Голуховски није никакве кораке чинио у трансвалском питању. Овде би се врло радо примило, да се изравнају диференције између Енглеске и Немачке.

БЕРЛИН, 27. децембра. Цар је данас конферисао с кнезом Хохенлојем и управитељем оделења за колоније дром Кајзером. — Листови су доста мирни према нападајима енглеских листова и према насртајима енглеске светине на немачке државне грађане у Лондону. Надају се да ће енглеска влада дати одштету оним Немцима, који су страдали у Лондону.

ЛОНДОН. 27. децембра. Влада спрема четири ратне лађе, да их пошаље у Африку, како би се тамошња убојна енглеска флота појачала. Једна енглеска пуковнија која је била на путу из Индије за Енглеску, добила је налог, да се искрца у Кепланд

Трговина.

НОВИ САД, 27. дец. 1895. (8. јан. 1896. г.)
(Извештај семенарске радње Војина Јовановића)

Довоз ране због светаца слаб. Плаћала се: Шеница прва роба 6 ф. 25 нов.; средња 6 ф. 10—15 н.; наполица 5 ф 90—6 ф Кукуруз у клипови 2 ф. 40—50; окрњен 3 ф. 40—50 н.; чинквантин окрњен 3 ф. 60—70 нов. Зоб 5 ф. 50—60 н. Јечам се не довози а нико га и не тражи. Проја 4 ф. 20 н Муар 6 ф Пасуљ бели 8 ф. 90 н., жути 7 ф. Све од 10 кила.

*

Течај вредности новаца на берзи у Будимпешти 27. дец. 1895. (8. јан. 1896.

Ц. кр. дукати (нови)	5 ф. 75 н.
„ „ „ (стари)	5 ф. 68 н
Дукати од 20 франака . . .	9 ф. 60 н.

†

Нашој милој и непрежаљеној матери

АНИ удов **КОСТИЋ**,
рођ. **ЛАЗИЋ**

даваћемо

Годишњи парастос

у суботу 11. јануара п р. 1896.

У Срем. Карловцима 8. јануара п. р. 1896.

450 1—1 **Ожалошћена породица.**

Огласи.

СТЕЧАЈ. 435 2—3

У штипендијској закладу дра Ђорђа Пантелића расписује се стечај на два стипендијска места, с роком до 3. (15.) јануара 1896.; штипендија исте закладе за сваког питомца износи годишње 210 фор. а. вр., коју штипендију у 10 месечних оброка унапред прима.

Компетовати могу на ову штипендију ђаци Срби православне вере из Аустро-Угарске из више гимназије и реалке, као и слушаоци на универзитету.

Рођаци покојног фундатора дра Ђ. Пантелића, са једнаком класификацијом имају првенство.

Компетенти ваља уз молбеницу да поднесу: 1., крштено писмо, 2 , лекарску сведочбу о здрављу и накаламљеним богињама, 3., школске сведочбе од последња два школска течаја и 4., сведочбу спромаштва, у којој треба да је назначено и то, колико деце имају родитељи молиочеви.

По правилима исте стипендијске закладе, питомац исте не сме имати осим те никакву другу штипендију, а осим тога мора се сваки одма по избору обвезати, да ће се у свему владати по правилима за исту стипендијску закладу, која му се одма по избору доставља.

Из седнице црквеног одбора у Земуну, 26. новембра (8 децембра) 1895. држане.

Перовођа **Тоша Марковић.** Председник **Пет. Петровић.**

СТЕЧАЈ.

На основу „Школске Уредбе“ од 1872. год. §. 36. и 37. и решења Високословног Митрополијског Школског Савета од 6. (18.) фебруара 1895. год. Бр. Ш С. $\frac{28}{\text{ex } 1895.}$ а упутства Сл. Еп Школског Одбора бачког од 16. (28.) новембра бр. Ш. О. $\frac{1429}{\text{ex } 1895.}$ овим се расписује стечај за учитељицу на српско прав. вероисповедној основној женској школи у Бачком Мартоношу.

Плата је следећа:

210 ф. у готовом новцу месечно у напред.
16 ланаца ораће земље по 2200 □°, на коју политична општина порез и еквиваленат плаћа.
36 ф. у име два хвата тврдих дрва.
30 ф. у име 300 снопова трске
70 ф. у име годишње станарине.
Ова берива прима из политичне општине.
40 ф за држање пофторне школе.
Половину земљишта од учитељске баште
Ова берива прима из црквене општине.

Изабрана учитељица дужна је осим законом одређених школских предмета учити женску децу ручном раду и православном црквеном појању, са ученицама на сва недељним и празничним као и на пређеосвећеним богослужењима учествовати. Пофторну школу на основу одређења школске уредбе држати.

Уз молбеницу треба припослати: крштено писмо, сведоџбу о учитељској способности, добивену из сомборског учитељског завода, оспособљење из мађарског језика као и сведоџбу оне општине у којој је деловала ако је учитељица била.

Рок овог стечаја траје до дана св. Јована Крститеља 1896. г.

Молбенице са потребним сведоџбама и биљеговинама имају се слати потписаном председнику овомесног Школског Одбора.

Како на истом месту постоји привремена учитељица, то по томе, која буде изабрана, наступа звање почетком идуће школске године.

Из редовне седнице Школског Одбора срп. правосл. црквн. школске општине у Бачком Мартоношу одржане 18. нов. 1895. год.

Тоша Петаковић перовођа. — **Младен Јосић** парох и председник м. школ. одбора.

426 3—3

ПОЗИВ.

На куповину лозова XI. кола Српске држ. кл. лутрије. Од издаших 30000 срећака има 15000 згодитака, од укупне суме **3,208.500** динара који се имају извлачити у току од 5 вучења.

Цена (1/1) цела срећка стаје 24 динара,
„ (1/2) половина „ 12 „
„ (1/4) четвртина „ 6 „
„ (1/8) осмина „ 3 „

Главни згодитци има *дин.* **150.000, 75.000 40.000.** 35.000, два по 30.000, 25.000, два по 20.000, четири по 15.000, пет по 10.000, десет по 5000, двадесет по 2500, сто двадесет по 1000 као и мноштво од 500, 400, 300 и т д.

Молимо учтиво оне, који би желели учествовати у овој *великој лутрији*, нека нам изволе новац за њихове поручбине послати поштанском упутницом са означењем тачне адресе.

Прво вучење биће 4 јануара 1896. год.

У случају већег згодитка, по жељи играча држаћемо име у тајности.

Горње срећке продајемо и са гаранцијом.

План игре као и детаљне услове за гаранцију шаљемо сваком играчу бесплатно.

Наша радња била је од увек срећом праћена, тако да на прошлом X. колу главни *згод. од дин* **150.000, 40.000.** и **20.000** као и мноштво мањих згодитака од 5000, 2000, 1500 1000 дин. и т. д. добили су из наше радње, с тога с правом може сваки играч да се нада, ко купи непосредно из наше радње срећке, да може лако доћи до каквог већег згодитка.

За брзу и солидну услугу јамчимо

Мордохај Коен и Син
мењачи и овлашћени продавци крал. срп. држ. кл. лутрије
Београд.

417 5—5

НОВА СЛОВА

НАЈНОВИЈЕ!

Набавио сам, и једино се код мене може штампати оваким најновијим писаћим словима сваки штампарски посао, као посетне (визитакарте), позивне, венчане и заручне карте, трговачке објаве (циркуларе), огласе и препоручна писма и. т. д.

Сваки штампарски посао израђујем брзо, строго по наруџбини и јефтиније него неде.

Штампарија Ђорђа Ивковића
Нови Сад.

455 3—

НАЈНОВИЈЕ!

НОВА СЛОВА

453 2—3

МИТА КОДА
У НОВОМ САДУ.

Препоручује своју **већ 25 година постојећу радњу**, у којој се може добити свагда:

Најбоље кафе, шећера, пиринча, свећа; најбољих тејова, чоколаде и какао, енглеског теброта, разних сирева и риба, ајвара, најбољег старог рума, ликера, коњака правог француског, кога повлачим из првог извора у оригиналним бурадима. Шљивовице, сваковрсних вина, белих и црних, грчких, шпанских и француских; па и шампањера.

Имам велико **стовариште минералних вода**, које продајем **по оригиналним ценама**, даље стовариште **цемента** и **каје** као и **велико стовариште цементних плоча.**

Све је вазда фришко и најбоље врсте по умереној цени, уз солидну и брижљиву послугу.

При доласку новог лета желим свима мојим *поштованим муштеријама* да их **срећа** *свагда прати;* а себи: да ми *све моје ценене муштерије и на даље поклоне своје поверење*, с којим се дичим и поносим ево већ **четврт столећа.**

Власник и издавалац: Дружина Бранника. Одговорни уредник Никола Јоксимовић. Штампарија Ђорђа Ивковића у Новоме Саду.